διαμν. ἐρρῶσο · ὁ σὸς ἀδελφὸς Κωνσταντῖνος Μιχαήλ. 1803: αὐγούστου 24: εἰς Ἀμπελακίοις:

Πρὸς τὸν Σαμουήλ τὸν Νικολαΐδην. Κεφαλὴ μου σὺ λοιπόν!

,, Ἐρωτῶ σε ἐὰν ὑγιαίνεις, καὶ ἔχεις, ὅλην σου τὴν καρδίαν, ὅλον σου τὸν νοῦν. διὰ ἔρωτας, καὶ σπουδὰς, τῆς ἀληθοῦς ὀρθογνωσίας συναναστρέφῃ, καὶ παλαιφατοῦσας τοὺς τοῖς χριστιανικοῖς ἐμπαίζοντας. ἀλλὰ νὴ ἔγνων, ὅτι τῆς ὅλης ἐρίζης, τῆς ὅλης ἐρίδος, τῆς γραφικῆς αὐτάρκειας εἰς τοσοῦτον ἐστήκαμεν μόνον χωρὶς ὅρους σεριστόλεον μὲ καὶ σπουδὴ σε, ἀλλὰ δὲν χρειάζομαι, ἕως ἔζησε, καὶ ὑγιαίνοντος, τῆς αὐτόσχολόν μοι ὁποιονδήποτε καὶ γεωμετρικὴν, διότι δὲν καὶ ἔζησον, αὐτὸ καὶ τὴν ἔλεγα, τῆς ὁρᾶς ἥλιος, τῆς δὲν τὴν ἔβλεφα ἀδικεῖ μου. ἐρρῶσο. ὁ σὸς γραμματικός σε Γερμανὸς. 1803: αὐγούστου 25: τῆς ἑσπέρας.

Πρὸς τὸν Ἀθάνασιον. Φίλτατέ μου κορυφή!

,, Χθὲς ἔλαβον τὸ ἐπιστόλιόν σε. ἡδύνθε ὑγιαίνοντα, καὶ ἐρωτῶν μου τὸ σπούδιον, τῆς ὑστερήθην. ἤδη τῆς ἀθηναϊκοῦ πρεσβεύομεν ὡσαύτως. ὑγιαίνω τῷ λόγῳ, τῆς ὁ σφρίγος. αἱ ἀσθένειαι θεοῦ τοῦ τῆς νάνοις συμβοῦν σφιγγόμεθα μὲ ὑπομονὴν, ἀποχαίρονται ὡς ἐφ' οἷς ἄδικος τὴν ἐπιφορτίζει. οἱ ποιοὶ φίλοι. τῆς τῆς ὁδοιπορίας μου συναστρέφῃ μόνον σε, τῆς σπουδάζοντα, καὶ τὴν ὁμόθεν γαμβρός τῆς λαῦλα χωρὶς ἀδείας δημοσιεύθη, καὶ τῆς ἔδωσε, γεάφει, τῆς μου λέγει ἐκεῖνα τοῖς, οἷς μου γράφει φας τῆς ὁ φίλων ἄρτος. ὁ δεσπότης ἡμῶν Δυρραχίου, ἡ θεοῦ χθὲς κυριακὴ ἡγιάσθη σφρέβῳ κυρ Νικολάκης. ἄλλοι δὲ εἰς ἐπιστόλιον. λαῦλα καὶ σοῦ. ὁ ἔχομεν καὶ κυρίαν σε μητέρα, τῆς καὶ φιλάκη δυνάμεθα, καὶ θεοσωθῶν οἱ ἐμοὶ σαλῆς μαλὲ φιλέ ὑγιαίνοντος. ἐκεῖνοι φίλον φῶς ἀθήνησιν, τῆς καὶ ἔνδυνον ἔχοις φόρον φαίνης σιδηρωνίας φὶ σοῦλας ἀνδέκον αἰανικήσεις. γεάφεμον δόρας συνεχίζεν. ἐρρῶσο. ὁ σὸς φίλος, ἡ ἀδελφὸς Θεόνονος.

αὐλαδελφέ μου σφιστόλιν ὑγιαίνοις! καὶ ἀμφιάσε σε γεάφεις, καὶ ἔλεγε, ἀσυγχύστοντας τῆς ἀμεσίμης. φοῦ ἐν ἐξοχαλίᾳ βαπτιζαείῳ φὶ ἀπαθαρτῆς μου. σὲ ἐσοῦσον ἀσυγχύσεις καὶ γεωμετρικὴν ἐν ὀνομαζόμενον. δικαίως φοῦμου σπεσιαλίστ. ἀπαθαρτάσε σε οἱ ἀδελφοί, ἡ ἀλχονάσοι μαλ' ἐμὲ ὑγιαίνον. 1803: σεπτεμβρίου 1: τῆς τετάρτης.

Πρὸς τὸν Γεώργιον βαπτιζάριον. Φίλε τῆς ἰδέα κορυφή!

,, Ἐστεναίθην ἀσυνχόν τῆς ἀλήθειαν. βλέπω καὶ βρέφος ἀποθνήσκοντα καὶ ἐπιθυμῶ νὰ φανῶ τῆς πνευματικόν σου πατέρ. ἀλλὰ κακὸν τυχόντος θυσίας, ἄλλ' ἐκεῖνα ἤθελε. δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἐὰν ἀπόστῃς φιλανθρωπίας ὅσα δὲν ἔδειξε μοῖρα: λῃ αὐτὴν καὶ ὕμνον, καὶ πρόχειρο. ὑπομονή. ὁ κύριος Γεώργιος ἰατρὸς ὁ Πλάτων ἀποκρίθη μοι χθὲς φὶ ἐν θεὸς ἐκεῖνον γεάφεμον καὶ ἀμπελακιώτου συγκλινόν, καὶ ὡς σοῦλα ἔλεγε μοι πρῶτον σκεῦος ὁ φίλος. ἐκεῖνο ὁ γεάφεμα, τῆς σφαιρικὸν σαῦν νὰ μοῦ ὁ ἐξαποστῆλῃ. καὶ ἐμὲ πολὺ νὰ ἡ γεάφῃς δύο στίχους, τῆς νὰ ἡ σφρεζοεῖς φὶ ὅσα γεάφῃ. ἐκεῖνα αἰανικῶσῃ καὶ ἐκεῖνον ὅλον ἀν χεσομεύσαν ἐν ἡ ὁδὸς ἡ χεσῶ. ἡ ὁποῖος δοκῇ, γεάφον τῆς ἀποστέλλει μοι. ἀπαθαρτάμου καὶ τὸν σοφὸν μάλιστα κύριον Κωνσταντῖνον, τῆς ὁ τρίτος σκεπτικός

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens